

De 36^e uitvoering van de WAMPEX (2011) ging van start vanuit de kantine van Camping De Ikeleane te Bakkeveen. De deelnemers werden opgewacht door de parkeerbegeleiders Jan en Egbert Kiers. Daarna startte de voorbereidingen.

Route 1 werd gegeven op de startborden. Vanwege de drukte met in- en uitloop van groepen in de hoofdentree moest het niet mis gaan met de vertrekkende teams. Vandaar even memorie 1 'toiletten'. Een weggevertje. Letter 1 direct op zicht en de nachtkarsen konden worden gevolgd tot de bosrand.

Route 2 was de levenslijn. Niet heel moeilijk, wel zaak om bij het touw in de buurt te blijven. Een aantal deelnemers die op 28 oktober schuin over probeerden te steken kwamen van een koude kermis thuis. Aan het einde van de lijn moest er even gebeld worden met post A: Calling Papa Alfa. Deze post bevond zich op de 'dobbe' in de drijvende caravan. Om de post de gelegenheid te geven de juiste boekjes klaar te zoeken moest het groepsnummer en de eerste 3 letters van de groepsnaam worden doorgegeven. Met de geknikte vloten kon het water daarna worden overgestoken langs de caravan, waar de boekjes werden overhandigt. Hoewel dit aanvankelijk een hachelijke onderneming leek is het allemaal goed afgelopen.

Na de oversteek begon route 3. De kompasstanden konden bij de start worden uitgerekend. Bij de proefloop bleek dat een telfoutje snel was gemaakt. Daarom stond de oplossing in willekeurige volgorde onder de puzzel. In het veld hingen de melodietjes. Door deze te combineren met de bij de start uitgerekende kompasstanden kon deze route door de weilanden worden gevolgd, over wat balkjes en een grote drijfbrug tot voor een asfalt weg.

Het vervolg leidde vanaf een "W" langs een sloot. De twee knipperlichten op de route waren al snel zichtbaar. Vanaf het punt waar ze in een rechte lijn stonden, rechtsaf langs een brede vaart, tot een post.

Bij post B lag de megawaterfiets en een aantal kano's. Op de eerste avond raakte de waterfiets door de gedaalde waterstand buiten gebruik en moesten de groepen met het 'noodvlot' over. Dit is voor de latere edities opgelost.

De rode LEDjes van route 5 waren eenvoudig te volgen. Ook de witte aan het einde.

Maar die hoorden niet bij de route.

Over enkele sloten, via een stukje weiland, tot een reflector.

De boswal van route 6 was redelijk te volgen. Na 3 WAMPEX-en is er een mooi wandelpad ontstaan in het bosje. Geen letter op deze route, al was het wel een mooi plekje geweest.

Wie na route 6 de bladzijde omsloeg en begon met route 8 kon lang zoeken om Europese plaatjes. Route 7 (Kentekenplaatroute) werd gegeven op het startbord en stond dus niet in het boekje. De kentekenplaatroute was lang. ... m. Deze leidde via enige weilanden, door een bosje, langs het 'dijppe gat', een maïsperceel en een boerenpad naar de Bakkeveensterweg. Naar mijn smaak, een van de mooiste routes in de WAMPEX.

Route 8 vervolgde met de logo's van de Europese Unie door de weilanden, over een brede waterlossing, naar de Compagnonsweg. Daar wachtte een verkeersregelaar van de STEB de deelnemers op, om ze veilig te laten oversteken naar de vloten in de Haulerwijkstervaart. De post zat op de Breebergweg aan de overkant.

Route 9 vervolgde in ONO richting (kort) en daarna met Pompeblêden via de weilanden tot in het Blauwe Bos. Een aantal niet-friese deelnemers had even moeite uit te vogelen wat nou in hemelsnaam Pompeblêden waren maar ook zij konden deze route verder zonder problemen vervolgen.

Route 10 was door een latere wijziging op verzoek van Staatsbosbeheer, terug gebracht tot een kort doorsteekje naar een bospad. De kruispunten van route 11 leidde om het 'afgebakende' woongebied van een Boomarter heen, langs het bankje 'Blijven ademen', via een bruggetje over de Haulervaart tot voor een splitsing.

Tot dusver was het voor de deelnemers allemaal redelijk gemakkelijk te doen. Volg dit, volg dat. Nu was route 12 aan de beurt: de (korte) klokkenroute. Ook dit jaar was het op dit korte stukje route erg gezellig gedurende de nacht. Grote verschillen: mensen die thuis de boel hebben voorbereid en snel de tijden omschrijven naar xx:xx u in de 24 uren notatie, de boel sorteren en gaan. En.. mensen die zich thuis niet hebben verdiept in de werking van een 24uurs uurwerk en ook niet meer weten wat AM en PM betekent. Uiteindelijk is iedereen er wel achter gekomen hoe het moest, al kwamen een aantal groepen per ongeluk bij post D terecht.

De oplossing: Rechtdoor, linksaf, linksaf, terug en weer linksaf tot voor een fietspad.

Een heel klein blokje om van ca. 100m.

Na deze route stond blijkbaar iedereen op scherp en ging er over het algemeen weinig mis op de striproute (13).

Route 14 was enigszins cryptisch. Het blauwe paaltje bleek verrot en is provisorisch gerepareerd. Dat de poolster in het noorden staat is blijkbaar niet bij iedereen bekend. Ook hadden sommige deelnemers moeite om het 'eerste kwartier' te koppelen aan 'linksaf' (maanstandenroute). Bij de volgende splitsing de blauwe paaltjes in de juiste richting volgen. Een van de deelnemers op de eerste avond wees me er op dat nergens werd aangegeven wat de juiste richting was. Dat bordje was inderdaad in de afgelopen jaren van de startborden verdwenen. Inmiddels hangt het er weer bij op. In onze omgeving staan de paaltjes aan de rechterkant van het pad als je de route in de juiste richting volgt. Gezien de gestage toeloop van deelnemers bij post D gaan we er vanuit dat er weinig is misgegaan op deze route.

De maantjes in route 15 moesten worden 'omgekeerd'. De linksaf- en rechtsaf-maantjes veranderden dus van betekenis. Wie dat doorhad en geen rekenfouten maakte met de Romeinse afstanden kon de route eenvoudig volgen. Overigens waren de kruisingen nu wat beter zichtbaar dan in de zomer. Na de maantjes nog ... m en dan moest er geluisterd worden...

Een bijzonder project: route 16. De audioroute. De vogel die de padvinders (André van Duin en Hans Otjes) in de PC route zochten was natuurlijk de Wielewaal. Naast deze vogel klonk ook regelmatig een kakofonie van andere vogelgeluiden. Helaas haperden de foute geluiden regelmatig zodat de post vrij eenvoudig kon worden gevonden. Pas op de derde avond functioneerde deze opstelling helemaal zoals het bedoeld was.

Zeker voor herhaling vatbaar!

Bij post D kon men kiezen uit een gewone touwbrug of een tokkelbaan. De tokkelbaan was veruit het populairst en heeft bergen deelnemers overgezet. Als de wachttijd opliep koos men voor de touwbrug.

Alleen bij post D werd dit jaar route-informatie verstrekt. Route 17 kon hier worden genoteerd. Na de opdracht een klein doorsteekje tot op een pad.

De PC route was vrij lang en vervolgde via wat onverharde paden door het Blauwe Bos. Diverse groepen zagen het 'dubbele pad' over het hoofd. Het onverharde pad en het fietspad lagen naast elkaar. Men had het kunnen weten want op de kruispunten route (11) werd juist op die kruising (met de gele buizen) gewisseld van onverhard pad naar fietspad. Wie dat (uiteindelijk) doorhad kon na 80m rechtsaf slaan en een lang onverhard pad volgen tot op een fietspad. Dit fietspad leidde het Blauwe Bos uit tot aan de Kruisweg (Waskemeer – Donkerbroek). Aan de westzijde van de Kruisweg (bij memorie 3) eindigde de PC route.

De grote oleaat van route 19 leidde langs wat kleine bossages en waterlossingen. In deze route was een zg. Boerenlandpad opgenomen. (zie www.boerenlandpad.nl > 'Rondje Waskemeer').

Dit pad leidde via enige weilanden, een boeren erf en memorie 4 (niet genoemd) naar het einde van de Janssenstichting. Daar een klein omhaaltje vanwege een slootje en dan weer via boerenpaden tot het begin van de volgende route.

De hartjes van route 20 waren eenvoudig te volgen, al geloven we best dat het door de mist op de tweede avond allemaal iets lastiger was. Deze route eindigde bij memorie 5. De slagboom van Staatsbosbeheer.

Route 21 was beschreven. Bospad volgen en twee paden links laten liggen. Wie dat goed deed kwam even verderop het eerste kentekenplaatje tegen. Deze route leidde vlak voor de Bishopswijk linksaf tot een "Z".

Route 22 was een grote knipperlichtroute. Ver weg stonden twee knipperlichten opgesteld. Precies op koers. Door deze lichten te peilen en de gemiddelde koers uit te rekenen kon de looprichting worden bepaald. Helaas waren zowel op de eerste als op de tweede avond de lichten niet te zien, waardoor de twee kompasstanden bekend werden gemaakt bij de "Z". De looprichting was langs de Bishopswijk tot een knipperLED die alleen knipperde als je hem dicht genoeg was genaderd.

Kerstsfeer in route 23. Een van de leukste routes in deze WAMPEX. Er moest vervolgd worden in westelijke richting. Wie dat goed deed liep meteen op de eerste Kerstlintjes en -ballen af. Zilveren en gouden lintjes moesten worden gevolgd door respectievelijk de A en B route. Een zeer dicht en donker maar goed toegankelijk dennenbosje. Natuurlijk hingen er gouden ballen aan de zilveren lintjes en andersom. Wie de goeie lintjes bleef volgen (wat de opdracht was) kon de goeie letter noteren.

In route 24 moest er secuur worden gewerkt met het kompas. Eerst de witte reflector zoeken. Daarna 314 graden via een oud spoor door het bos. Hier liepen veel groepen, ondanks een wampie en een letter, verkeerd. Toch hadden de meeste groepen letter 18. Het kon dus wel goed. Wie het juiste spoor volgde kwam ook goed uit op het bospad waar het laatste doorsteekje begon. Niet 312, niet 351 maar.. 321 graden. Stond het er nou zo onduidelijk?

Veel gepuzzel met de flippo's van route 25. De laatste doorsteek van route 24 eindigde VOOR een pad. De flippos waren omgedraaid. Er moest dus met de laatste worden begonnen. Het zandpad dus rechtsaf volgen. Bij heb dubbele pad (fietspad en zandpad) 2x rechtdoor en dan na 80m linksaf. Moeilijker was het niet.

De eerste conservenblikken van route 26 hingen ca. 50m na de laatste 'linksaf' en leidde door een mooi stukje open bos, over een grote waterlossing, tot op een bospad. Voor de eerste avond was hier een balk verdwenen.

Dit is voor de latere edities hersteld. Op de wedstrijdavond was het dus voor alle deelnemers hetzelfde. De sprong wagen, een dode boom (even verderop) bedwingen of omlopen.

Route 27 was de coördinaatroutte. We nemen aan dat iedereen het bordje met de tips voor route 28 heeft gevonden. Tenslotte zijn er maar weinig groepen uitgevallen tussen post D en E. Er waren twee paden mogelijk naar de coördinaat. Daarom geen letters op deze route.

Wie het bordje met de volgorde van route 28 had gevonden kon zijn weg vervolgen. Niet iedereen had door dat de ontbrekende richtingaanwijzingen uit de titel van de route konden worden gehaald: 'Noordwestelijke route'. Ook waren er groepen die zochten om een wit bankje (memorie 7). Het bankje ziet er op de foto inderdaad licht gekleurd uit maar wie goed kijkt kan zien dat het 'gewoon' houtkleurig is en niet geschilderd. Wie uiteindelijk min of meer in noordwestelijke richting vervolgde moest rekening houden met de instructie 'langs een (droge) sloot'. Memorie 8 bevond zich namelijk in deze sloot en het pad boog halverwege naar links. Alles overziende was dit een van de weinige routes met onzichtbare instinkers in deze WAMPEX.

Onze 'nieuwe' junglebrug hing bij post E over een brede watergang in het Venebos. Vanaf hier konden de 'Saloon' handwijzers worden gevolgd naar de sfeervolle, als saloon ingerichte, chocopost. Met dank aan de gastvrijheid van de Fam. Van der Heide hadden we een degelijk en ruim onderkomen.

Route 30 was niet lastig als het begin maar kon worden gevonden. Door wat geparkeerde auto's was het soms even lastig maar uiteindelijk heeft iedereen zijn weg kunnen vervolgen. Via de letters V I E R S P R O N G kon de bedoelde viersprong in het bos worden gevonden.

Route 31 bestond uit enige kompasstanden. Deze route stond op de startborden. Via 3 doorsteken door bos, bouwland en weer bos kon post G worden gevonden.

Geheel nieuw waren dit jaar de Bungeevlotjes naar een idee van 'onze' Jan van der Velde. De opdracht moest zorgvuldig worden uitgevoerd. Wie onbesuisd of onbedachtzaam te werk ging had grote kans te water te raken. Per avond gingen zo'n 8-10 deelnemers hier ten onder. Hulde voor wie na zo'n duik droge kleren aantrekt en de weg vervolgt.

Route 32 was een kleine striprouete door het oostelijke gedeelte van het Oude Bos. Hoewel door onderhoud aan de watergang het begin zeer modderig was, gaf deze route weinig problemen. De route eindigde na een vijfsprong.

Hierna volgde de videoroute (33). Het pad even blijven volgen, dan linksaf langs een sloot. Het stukje daarna was enigszins lastig te filmen vanwege de hoge begroeiing en een dikke regenbui. Na twee pogingen besloten we dat het duidelijk genoeg was. Het fietspad oversteken en het onverharde pad rechtsaf volgen. Dan een inrit naar een weiland links laten liggen. Het eerste pak linksaf nemen en dan uitgekomen op een weiland, rechts aan houden. Over de afrastering en dan in de richting van een boerderij. Daar zat post H aan de overkant van een breed water: Het Koningsdiep of Ald Djip. Badkuipen, stoelen en eenvoudige vlotjes naar keuze. Allemaal 1-persoons al probeerden velen met meerdere personen de badkuip te gebruiken. De topper was 3 personen. Het gevolg hiervan was dat alle 4 de jerrycans onder het bad vandaan bogen en het bad voor de rest van de nacht onbruikbaar was.

De pestkaarten van route 34 was een herhaling van zetten uit 2010. Veel werk om zo'n route te maken en daarom geprolongeed. Het valse spoor leidde rechtuit langs de bosrand. Het juiste spoor liep in de eindfase rechtsaf naar de joker tot voor een pad.

Tot vóór een pad: het fietspad telde dus mee in de doolhofroute (35). In deze striproute zat een klein doelloos blokje om met een letter onderweg. De zelfde vijfsprong zat dus twee keer in deze route. Door werkzaamheden van Natuurmonumenten was het hier en daar een grote bende op de paden maar gelukkig (voor ons) waren er geen nieuwe paden aangelegd en klopten de aanwijzingen van de puzzel.

Nieuw was dit jaar de voorrangsweg van route 36. Niet moeilijk, wel leuk. De route eindigde bij een verkeersbord 'Einde voorrangsweg'. Ook hier waren de paden door werkzaamheden aardig vernield maar bij geluk was de oleaaroute (37) nog ongeschonden.

Deze kleine oleaat leidde via de kleine paadjes achter de Slotplaats naar de Duerswâldmer Wei.

Route 38 begon in Zuidelijke richting: het fietspad schuin oversteken en in het bos zoeken naar aanwijzingen. De groene deksels waren door de mist slecht zichtbaar op de eerste en tweede avond. Toch kon iedereen na enig zoeken de "Z" vinden door het open bos met zijn brede sloten.

Ook de rode reflectoren van route 39 waren door de mist soms slecht zichtbaar. Toch kon vrijwel iedereen de weg 'achterom' naar De Ikeleane wel vinden. De laatste drijfbruggen lagen in een wijkje direct achter de camping. Post I zat aan de overzijde en daar kreeg men de laatste stempel en de snertbon.

Route 40 liep over het sportveld naar een (opgebroken) klinkerpad. Daarna was de finish niet meer zo moeilijk te vinden.

De WAMPEX van vorig jaar (2010) kende een lastig begin. De routes 3 en 4 bleken veel lastiger dan de organisatie had voorzien. Daar hebben we bij de uitvoering van 2011 goed naar gekeken. Er hoefde daardoor minder gecombineerd te worden tussen startborden en video of pc en tussen deelnemers onderling. Heel makkelijk was het ook niet overal. Dat hebben we gezien op de klokkenroute en ook op route 28. Als organisatie kijken we heel tevreden terug op deze uitvoering. Er is veel werk verzet in de wateropdrachten. Die waren dan ook nagenoeg allemaal nieuw. Ook waren er enige nieuwe routes: Levenslijn, Muzieknoten, Auditoroute en de Gulden middenwegroute.

Er is inmiddels al weer inspiratie voor nieuwe wateropdrachten en ook hebben we weer nieuwe gebieden op het oog... Op naar 2012!

